

lige Grund, der blev paaberaabt i Motiverne, som skulde fjerne Betenkeligheden fra Retfærdighedens Standpunkt, var den, at Sla-veri straffen maatte ifølge Lovgivningen ansees for en haardere Straf end Tugthuusarbejde. Forøvrigt finder jeg mig kun foranlediget til at bemærke mod den ærede Rigsdagsmand, at jeg fremdeles ikke er island til at indsee, at naar Lovgivningen siger til en Forbryder, at han har Ret til at vælge mellem den ene eller den anden Straf, at han da ved at benytte denne Tillæbelse, som Lovgivningen giver ham, skulde sætte sin Villie over Lovens.

Liebe: Maa jeg bede om Ordet.

Formanden: Den ærede Rigsdagsmand har Ordet.

Liebe: Jeg kunde vistnok føle mig særdeles smigret ved den store Opmærksomhed, som de ærede Rigsdagsmænd for Holbek Amts 5te Valgkreds (C. Rimestad) og Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) have staaet mig til Lids. Jeg er ogsaa glad for, at jeg har hørt det udførlige og indholdsrige Foredrag, som den høitæredede Justitsminister idag har holdt, hvori han ganske tiltraadte og stærkere udsøgte de Betragtninger, som jeg havde tilladt mig at fremsætte; men ikke desto mindre have de tvende ærede Rigsdagsmænd — mod hvem forøvrigt Udtalelser fra flere forskellige Sider vare fremsøgte — fornemmelig henvendt sig til mig. Nu forekommer det mig visse, at Regjeringens Organ kunde have billigt Krav paa, at Udtalelser fra hans Side i Særdeleshed bleve indbragte og ikke Udtalelser, der ere faldne tilfældigt i den samme Retning, fra en enkelt Rigsdagsmand Side. Jeg siger, jeg kunde tilvisse føle mig smigret derved og derved tillige føle mig fristet til at komme ind paa en yderligere Discussion med de tvende nævnte ærede Rigsdagsmænd; men det skal jeg ikke gjøre, da det nemlig forekommer mig, at denne Sag nu har været Gjenstand for en tilstrækkelig udførlig Forhandling, hvortil kommer, at den jo allerede engang tidligere har været meget omhyggeligt og udførligt behandlet her paa Rigsdagen. Jeg troer, at man skal vogte sig for

at komme altfor meget ind paa at give Forhandlingerne Characteren af en theoretisk Forhandling, hvor det fornemmelig kommer til at gjælde om den Enkeltes Mening og en stærk Fastholden af denne ligeoverfor en anden enkelt Mand — Noget, som Publicum aldeles ikke bryder sig om. Jeg skal derfor ikke forfølge denne Discussion, hvortil der forøvrigt, naar vi ikke stode i denne Sal, kunde være megen Anledning ligeoverfor de tvende ærede Medlemmer, som have udtalt sig mod det af mig igaar holdte Foredrag. — Det er kun ganske lidet, jeg behøver at udtale, især da jeg i alt Væsentligt kan tiltræde det indholdsrige Foredrag, som den høitæredede Justitsminister har holdt ved Forhandlingernes Begyndelse idag. Det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) udtrede, at jeg skulde have sagt, at Rigsdagen ikke kunde være „bekjendt“ at gjøre det, som han tiltraader, nemlig en Afvigelse fra de Principer, der tidligere i Lovgivningen ere fulgte. Jeg troer ikke, at jeg har brugt dette Udtryk „bekjendt“; det vilde da være et meget uheldigt, jeg kan gjerne sige et temmeligt plat Udtryk; det vilde heller ikke passe til den Noes, som den ærede Rigsdagsmand gav mit Foredrag, hvis jeg skulde være sunken ned til at bruge et saanant Udtryk, istedetfor at benytte Udtrykket „rigtigt“, „forsvarligt“ eller et andet lignende, som vilde være det eneste passende, hvor der tales om Lovgivningsmagtens Virksomhed. De Betragtninger, hentedede fra vor Lovgivning, saavel den ældre som den nyere, som jeg igaar tillod mig at fremdrage, ere vel indbragte, men ikke gjendrevne; jeg troer ikke, at der er anført Noget, som skulde kunne rokke Vægten af disse Betragtninger. Den ærede Rigsdagsmand for Viborg Amts 5te Valgkreds (Klein) har sagt, at med Hensyn til Forordningen af 12te Junii 1816 og Forordningen af 16 November 1836, hvor jo Talen var, ikke om at forandre Maaden, hvorpaa en Straf skulde lides, men om at sætte en ny Straf istedetfor den ældre, havde jeg forværet min Opfattelse af Forholdet mellem Straffene med en anden Opfattelse, som var den, hvorpaa det maatte komme an, og at denne anden Opfattelse ikke var Nutidens Opfattelse, men Datidens, den Tidens Opfattelse,